

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 9Er/595/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215220730
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2215220730.4

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v exekučnej veci oprávnenej: J.. T. O., Q.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenej matkou M. K., Q.. XX.XX.XXXX, T. J., D. XXXX/X, proti povinnému: Z. O., Q.. XX.XX.XXXX, F., R. XX, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Zuzany Ritter, Exekútorský úrad Dunajská Streda, Jilemnického 5498/37 pod sp. zn. EX 10216/15, o vymoženie dlhu na splatnom výživnom a vymoženie bežného výživného, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu **zastavuje**.
- II. Súd náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi **nepriznáva**.

odôvodnenie:

(1) Návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdnemu exekútorovi dňa 07.12.2015 (§ 36 ods. 1, 2 Ex. por. v znení do 31.03.2017) sa oprávnená domáhala vymoženia pohľadávky voči povinnému na výživnom z exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5P/18/2014-60 zo dňa 02.06.2015, ktorým bol povinný zaviazaný k plateniu výživného v prospech oprávnenej sumou 80 eur mesačne od 24.11.2014 naďalej so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci s tým, že zročné výživné vyčíslené za obdobie od 24.11.2014 do 31.05.2015 vo výške 496,- eur povolil povinnému splácať spolu s bežným výživným po 15 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok. Exekučný titul sa stal vykonateľný dňom 16.06.2015 (§ 39 ods. 2 Ex. por. v znení do 31.03.2017). Návrhom sa oprávnená domáhala vymoženia zročného výživného 786,- eur a bežného výživného od decembra 2015. Súd vydal poverenie dňa 07.06.2016.

(2) Návrhom zo dňa 11.08.2017 navrhol zastavenie exekúcie povinný s odôvodnením, že súd zle stanovil zročné výživné na obdobie od 24.11.2014 do 31.05.2015 vo výške 496 eur, nakoľko neboli zohľadnené jeho platby na základe ním predloženého rozpisu vo výške 170,- eur. Súd jeho návrh predložil na vyjadrenie oprávnenej, ktorá podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.01.2018 oznámila, že povinný do decembra 2017 vyrovnal dlh na výživnom. Napriek tomu uviedla, že nežiada zastavenie exekúcie, nakoľko povinný neplatí pravidelne bežné výživné. Povinný opätovne urgoval rozhodnutie v jeho veci podaním zo dňa 14.01.2019, v ktorom uvádza, že mu dňa 22.11.2016 bol zadržaný vodičský preukaz, je vo finančnej núdzi, hľadá si zamestnanie, a pri hľadaní práce ho značne obmedzuje skutočnosť, že má zadržaný vodičský preukaz. Povinný dňa 27.02.2019 sa osobne dostavil na tunajší súd, žiadal zastavenie konania, vrátenie vodičského preukazu, ktorý mal zadržaný na základe príkazu súdneho exekútora, zároveň predložil poštové poukazy, ktoré mali preukázať riadne platenie výživného.

(3) Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z. z. v platnom znení - Ex. por.) ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

(4) Účelom exekučného konania je nútená realizácia vykonaná zásahom do (absolútnych) majetkových práv povinného, ktorá sa uskutočňuje za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi, s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu (alebo iného orgánu). Je však nevyhnutné, aby exekučné právo zabezpečovalo ochranu povinného i práva tretích osôb pred nadmernými a neopodstatnenými zásahmi vykonanými prostriedkami núteného výkonu rozhodnutí. Exekučné konanie sa môže preto vykonávať len na uspokojovanie skutočne existujúcich práv, len za podmienok a spôsobmi, ktoré určuje zákon, iba v rozsahu, ktorý postačuje na uspokojenie oprávneného, a výlučne z majetku povinného.

(5) Súdny exekútor podaním zo dňa 27.02.2019 oznámil súdu, že vydal príkaz na vrátenie vodičského preukazu povinnému, zároveň uviedol, že povinný neuhradil trovy exekúcie ani sčasti, pričom výšku trov exekúcie nešpecifikoval.

(6) Písomným podaním doručeným súdnemu exekútorovi dňa 28.02.2019 matka maloletej oprávnenej oznámila, že povinný nemá nedoplatok na výživnom, zameškané výživné uhradil v plnej výške, mesačné výživné platí vo výške 60 eur, nie však ku dňu, stanovenom v rozsudku o výživnom. Zároveň oznámila, že nesúhlasí so zastavením exekúcie v časti bežného výživného, nakoľko poznajúc povinného má obavy, že by výživné neplatil riadne a včas, čo by znamenalo podanie nového návrhu na vykonanie exekúcie, a tomu sa chce vyhnúť.

(7) Podľa § 80 Ex. por. na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

(8) Podľa § 101 Ex. por. na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu v banke, ak sa odpisovanie pohľadávky vykonáva už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

(9) Podľa § 57 ods. 2 Ex. por. exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

(10) Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že exekúcia sa v súčasnosti vedie už len pre bežné výživné, ktoré povinný pravidelne (dobrovoľne) mesačne platí priamo k rukám matky mal. oprávnenej, nie je tu dôvod pokračovať v (dôvodne začatej) exekúcii, preto súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel.

(11) Podľa § 200 ods. 1 Ex. por. trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50). Podľa ustanovenia ods. 5 ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

(12) V danom prípade návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, oprávnená k svojmu návrhu predložila materiálne aj formálne vykonateľný exekučný titul. Súdny exekútor aj oprávnená majú nárok na náhradu trov exekučného konania. Oprávnená si k náhrade žiadne trovy neuplatnila.

(13) Súdny exekútor (napriek tomu, že mal vedomosť o návrhu povinného a musel predpokladať, že pokiaľ sa nepreukáže dôvodnosť pokračovania v exekúcii, a teda vyhovením návrhu, smeruje exekúcia k zastaveniu) taktiež však žiadne trovy k náhrade nevyčísli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu vo výroku I. je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací

návrh). (§ 363 CSP).

Proti tomuto uzneseniu vo výroku II. nie je prípustné odvolanie.